

Димо Иванов Димов (1932—1983)

На 16. IV. 1983 г. почина н. с. I ст. Димо Иванов Димов, уредник на музея към специалност „Геохимия“ в Софийския университет „Кл. Охридски“.

Димо Димов е роден на 7. IV. 1932 г. в с. Благоево, Разградско, в семейство на служещи. Средното си образование завършва през 1950 г. в Разград, а през 1955 г. получава висше образование в Софийския университет по специалността геолог-геохимик. През ученическите и студентските години членува и активно работи в РМС, ЕМОС, ДКМС, БМЧК, ДСО „Академик“ и др., като заема различни отговорни постове в тях. Взема активно участие в националното младежко бригадирско движение. За отличен успех, обществено-политическа активност и спортни постижения е носител на много грамоти и различни награди.

От 1959 г. Димо Димов е кандидат-член, а от 1960 г. — член на БКП, като е бил партийен отговорник и секретар на ППО на ГГФ.

От юли 1955 до април 1961 г. Димо Димов работи последователно като геолог на находищата Говедарника, Челопеч и в управление „Редки метали“. От 1961 до 1967 г. е асистент и ст. асистент в катедра „Полезни изкопаеми и геохимия“ на СУ, като същевременно отговаря за музея при специалност „Геохимия“. От 1967 г. до последния си ден е научен сътрудник — уредник на музея. В периода 1966—1968 г. Димо Димов работи като геолог-проучвател в състава на българската геоложка експедиция в НР Монголия.

Много сили и труд Димо Димов отдаде на систематичното подреждане на музейните колекции, на обогатяването им с нови образци, на цялостното обзавеждане на музея. В продължение на 22 години той посреща стотици студентски и ученически групи с интересни беседи, посветени на минералното царство и на богатствата на нашата страна.

Научноизследователската дейност на Димо Димов е свързана главно с изучаването на метеоритите, паднали на територията на България. На тази тема той посвети над 10 публикации със съществен научен принос.

От особено важно значение е научно-популяризаторската работа на Димо Димов, представена чрез повече от 80 публикации главно в списанията „Природа“, „Природа и знание“, „Космос“, „География“, в. „Ехо“ и др. Една част от тях са посветени на музеите и музейното дело у нас и в чужбина, а с други той запознава читателите със защитени природни феномени, интересни геоложки и географски обекти, с далечни страни, с историята на геоложките науки у нас и др.

Димо Димов имаше творчески контакти с много свои колеги от различни страни и многократно е канен в международни геоложки форуми. На специализация или на краткосрочни посещения е бил в СССР, Чехословакия, Полша, ГДР, Швейцария, Алжир и др.

Особено ярко се проявява организаторският талант на Димо Димов в обществено-политическата дейност, на която той отдава много сили и лично време.

Той е и секретар на БГД, член на Пленума и Бюрото на Републиканската комисия по защита на природата, председател на Лапидарската секция на ЦС на БТС, член на Комисията за музеите към Международната минералогическа асоциация и др.

Димо Димов беше човек с богата и сложна душевност, с неугасим стремеж към прогресивното и красивото, безукорно честен към обществото и към хората. В негово лице нашите редици загубиха твърде рано един талантлив геолог, популяризатор и общественик и един прекрасен човек.

Поклон пред светлата му памет!

Здр. Илиев